

?Mänskliga rättighetsindustrin och Nicaragua?

?Mänskliga rättighetsindustrin och Nicaragua?

Bokrecension av John Perry, bosatt i Nicaragua:

Varför fokuserar FN:s människorättsorgan på vissa länder, men inte andra? Varför verkar organisationer som Human Rights Watch och Amnesty International ignorera viktiga bevis som presenteras för dem?

Dessa frågor granskas i en av 2023 års mest anmärkningsvärda böcker: ?The Human Rights Industry? av Alfred de Zayas. [professor i folkrätt vid Geneva School of Diplomacy and International Relations. Mellan 2012 och 2018 var han FN:s särskilda rapportör om främjande av en demokratisk och rättvis världsordning.] Den är anmärkningsvärd av två skäl. Den sammanför de Zayas och andra experters insikter om hur "mänskliga rättigheter" har förvrängts för att tjäna västerländska regeringars intressen, främst USA:s. Och också för att det inte är en utomståendes syn, utan en som kanske är mer fördjupad än någon i sin generation i hela området för mänskliga rättigheter, med 50 års erfarenhet för sin analys.

Som läsare var det som slog mig hur mycket av boken som stämmer överens med landet där jag bor, Nicaragua.

Basen för ?mänskliga rättighetsindustrin? består av små, lokala organisationer som, som de Zayas påpekar, i vissa fall kan göra ett utmärkt arbete. Men han specificerar detta genom att säga: "Det finns få områden som är så genomsyrade och korruperade av underrättselstjänster som icke-statliga organisationer för mänskliga rättigheter." De Zayas uppskattar att ca 30 % är penetrerade. Han fortsätter med att varna specifikt för de som finansieras av USA:s National Endowment for Democracy (NED) eller George Soros Open Society Foundation.

NED:s webbplats visar att den, mellan 2016 och 2020, spenderade nästan 1,2 miljoner dollar på att finansiera organ för "mänskliga rättigheter" i Nicaragua, förutom att finansiera många andra aktiviteter. Under 2018 hade Nicaragua tre huvudsakliga icke-statliga organisationer för mänskliga rättigheter, kända för sina initialer på spanska som CPDH, ANPDH och CENIDH, samt flera mindre organisationer, de flesta med utländsk finansiering. Både CPDH och ANPDH finansierades av NED. CPDH fick också mer än 7 miljoner dollar från en utlöpare av Organisation of American States (OAS).

ANPDH inrättades ursprungligen av Reagan-administrationen vid tiden för Contra -kriget i Nicaragua. CENIDH är inte känt för att ha fått NED-finansiering men i uppbyggnaden till kuppförsoket 2018 tilldelades det häpnadsväckande 23 miljoner dollar av olika europeiska institutioner, några med regeringsanknytning. Över 10 miljoner dollar av detta anslogs enbart för personallöner, en

hjäpnadsväckande summa i ett låginkomstland.

De Zayas varnar för att sådana organs bedömningar av mänskliga rättigheter kan ifrågasättas och bör behandlas med skepsis. I Nicaraguas fall har deras partiska bevakning och ensidiga bedömningar dokumenterats i detalj. Som "The Grayzone" rapporterade 2019, när ANPDHs anställda anklagade den tidigare direktören, Álvaro Leiva, för att utnyttja medel från amerikanska organ som NED. Än värre, de avslöjade att Leiva beordrade dem att öka antalet uppgivna offer under kuppförsoket, eftersom han trodde att en överdriven dödsiffra skulle hjälpa till att säkra extra amerikansk finansiering.

En av de bestående myterna kring kuppförsoket var att hundratals människor dödades av polisen. Inom tio dagar efter våldets början rapporterade The New York Times redan "...döden av dussintals människor denna månad, många i händerna på polisen, säger människorättsgrupper." The Guardian sa senare att "Minst 322 människor har dödats och 2 000 andra skadats - mestadels av polisen och regeringsvänliga paramilitära grupper." ANPDH uppgav antalet offer till 561, även om Inter-American Commission on Human Rights (IACHR) sa att "tillslaget" ledde till 325 dödsfall. Detaljerad analys av den nicaraguanska nationalförsamlingens sanningskommission satte den verkliga dödsiffran till 270. Viktigast av allt, en minoritet var demonstranter; de flesta var åskådare, personer som försökte passera genom oppositionens vägspärrar, sandinistanhängare eller poliser (22 av de senare dödades och mer än 400 skadades).

En advokat och analytiker, Enrique Hendrix, visade i detalj hur de icke-statliga organisationerna för "mänskliga rättigheter" blåste upp sina siffror. De Zayas drar slutsatsen att "utlandsfinansierade icke-statliga organisationer byggde upp en helt förvrängd bild ... där allt våld skyllades på regeringen."

Inte överraskande stängdes alla tre "mänskliga rättighets"-organ av regeringen efter 2018, efter att ha uttömt sitt tålamod med deras uppenbara propagandaaktiviteter. Liknande organ verkar nu från Costa Rica: Till exempel återföddes CENIDH som El Colectivo de Derechos Humanos Nicaragua Nunca Más; den ger ingen indikation på sin finansieringskälla på sin webbplats, men den fick ett "demokratipris" från NED 2021. Den fortsätter att erbjuda dåligt underbyggda rapporter, till exempel att i slutet av 2023 hade en av nio nicaraguaner tvingats lämna landet.

ANPDH öppnade igen i Costa Rica och fick mer än \$700 000 från USAID 2020-2021. Amerikanska byråer som NED och USAID arbetar fortfarande aktivt med många organisationer kopplade till Nicaragua, och Open Society Foundation har precis låtit en framstående motståndare till sandinistregeringen att administrera en fond på 25 miljoner dollar.

OAS:s och IACHR:s korrupta roll

"På internationell nivå", skriver Alfred de Zayas, "förlitade sig många institutioner på överifierade rapporter för att föra fram en karikatyr av en despotisk regim som dödar sina medborgare och vittvättar oppositionens våld." Han fortsätter med att namnge OAS, IACHR och till och med FN som ekar "samma partiska berättelser." Alla dessa organ livnärde sig på informationen från lokala icke-statliga organisationer. Men strax efter våldets början bjöds alla dessa organ in av den nicaraguanska regeringen att besöka och genomföra sin egen utvärdering av händelserna.

Det var här det gick fel. Olika människorättsexperter som den chilenska advokaten Antonia Urrejola kom på sådana officiella uppdrag, fick ta del av detaljerade bevis av regeringen och fick göra en rad besök (t.ex. i fängelser). Men de presenterade sedan extremt partiska rapporter som till stor del ignorerade regeringens bevis och utelämnade redogörelser från offer för oppositionens våld, i många fall efter att ha vägrat ens att träffa dem. Förståeligt nog, efter månader av stort tålamod, drog regeringen i december 2018 upp sitt avtal om att tillåta delegationer från dessa internationella organ.

Här är två av de värsta exemplen på IACHR-bias. En var resultatet av att en grupp "experter" besökte landet med regeringens godkännande under ett sex månader långt uppdrag. GIEI -Nicaragua (Grupo Interdisciplinario de Expertos Independientes) lämnade en 468-sidig rapport till IACHR, särskilt fokuserad på dödsfall som inträffade den 30 maj 2018, när två stora marscher hölls i Managua, en av oppositionen och en av sandinistsupportrar. Rapporten undersökte dödsfall bland regeringsmotståndare och hänvisade bara kort till sandinisternas dödsfall och skadade poliser.

Den visade sig ha ignorerat och manipulerat bevis från sina egna experter. Den ignorerade bevis för oppositionens användning av skjutvapen, manipulerade analysen av sin egen vapenexpert och utelämnade alla bevis som motsäger dess resultat. Som ett resultat av rapportens grova förvrängning av händelserna den 30 maj skrev ett stort antal organisationer och individer till IACHR och separat till OAS, men fick bara ett pliktskyldigt svar.

I ett annat exempel från mars 2021 höll IACHR en öppen session om ursprungsbefolkningens rättigheter i Nicaragua, dit inga demokratiskt valda representanter för ursprungsbefolkningen var inbjudna, bara talespersoner från två oppositionsorienterade icke-statliga organisationer. En var CEJUDHCAN, en mottagare av USAID-finansiering. Den andra, CALPI, har anklagat den nicaraguanska regeringen för folkmord. Fyra icke-statliga organisationer utanför Nicaragua talade också, inklusive Oakland Institute i Kalifornien, som finansieras av bland annat Howard G. Buffett Foundation.

Den USA-baserade Alliance for Global Justice (AFGJ), anhängare av den nicaraguanska revolutionen, gjorde en inlägga till IACHR före utfrågningen, men detta ignorerades och ingen från AFGJ kallades för att vittna. Faktum är att av flera vittnen kom det enda stödet för regeringens utmärkta resultat i att tjäna ursprungsbefolkningen från Nicaraguas justitieminister. Hon avvisade framgångsrikt oppositionens argument, och IACHR fortsatte inte med dem, men det var naturligtvis de falska anklagelserna som fick publicitet.

Alfred de Zayas noterar specifikt tendensen hos IACHR att få "politiskt känsliga framställningar att försvinna." Vid IACHR, påpekar han, har "politiskt inkorrekta" offer "liten eller ingen chans att bli hörda."

De Zayas påpekar att FN-organ ofta "beslutar att rikta sig mot ett land men inte ett annat", särskilt mot länder som "motsätter sig den västerländska unipolära visionen." Detta kan leda till att "demonisera ett visst land för att främja andra länders utrikespolitik." Detta har upprepade gånger hänt med OAS och IACHR i förhållande till Nicaragua, men är nu också vanlig praxis för FN-organ. Vanligtvis kommer människorättsrådet eller människorättskommissionären att utfärda en rapport som till stor del bygger på "bevis" från oppositionens talespersoner eller icke-statliga organisationer, många nu baserade utanför Nicaragua. Den nicaraguanska regeringen kommer att motsätta sig rapporten, men deras rapporter eller de från pro-regeringsorgan ignoreras.

För bara ett år sedan inrättade FN:s råd för mänskliga rättigheter en "Group of Human Rights Experts on Nicaragua" (GHREN) som i februari 2023 publicerade en mycket partisk rapport. Den gick så långt som att hävda att Nicaraguas regering hade begått "brott mot mänskligheten". "Experterna" gick utöver sitt mandat och rekommenderade ytterligare ekonomiska sanktioner. Ett kollektiv av små oppositionella icke-statliga organisationer hade öppen tillgång till GHREN och hade uppenbarligen ett starkt inflytande på deras arbete. Nicaraguas solidaritetskoalition gjorde snabbt en detaljerad kritik av rapporten. Den visade till exempel hur GHREN:s kronologi över händelserna i staden Masaya under kuppöversöket utelämnade nästan allt oppositionellt våld, inklusive mord, tortyr och förstörelse av kommunala byggnader och sandinistiska hem.

Alfred de Zayas och andra människorättspecialister fördömde rapporten som oprofessionell, partisk, ofullständig och sammansatt för att motivera ytterligare tvångssanktioner för att skada Nicaraguas ekonomi (sådana ensidiga tvångsåtgärder har fördömts av FN:s generalförsamling, senast i resolution 77/ 214 i december 2022 och av rådet för mänskliga rättigheter i resolution 49/6). Men när Nicaraguas solidaritetskoalition skickade den långa framställningen och stödjande bevis till FN:s råd för mänskliga rättigheter och till "expertgruppen", fick det inget svar.

I The Human Rights Industry drar de Zayas slutsatsen att det verkliga syftet bakom sådana expertgrupper eller kommissioner är "att förringa och destabilisera den sittande regeringen för att underlätta regimförändring som önskas av ett eller flera mäktiga länder." De är en del av den "hybridkrigsarsenal" som sådana länder använder. Han fortsätter med att hänvisa specifikt till GHREN:s rapport om Nicaragua, kallar den en "politisk pamflett" och säger att dess anklagelser om brott mot mänskligheten inte förtjänar en detaljerad kommentar.

Överflödigt att säga att GHREN:s dom rapporterades brett i internationella medier; ingen undersökte GHREN:s arbete eller hur dess slutsatser nåddes.

Sedan rapporten publicerades har oppositionella personer ofta bjudits in till FN. Félix Maradiaga, mottagare av US-amerikansk finansiering via NED, talade vid ett FN-toppmöte om mänskliga rättigheter i maj 2023. Medardo Mairena, befanns skyldig i Nicaragua för att ha organiserat en attack mot en polisstation 2018 som lämnade fem människor döda, men släpptes under en amnesti 2019, talade vid ett evenemang i FN:s råd för mänskliga rättigheter i december 2023 och fördömde Nicaraguas "allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna".

Varken Human Rights Watch (HRW) eller Amnesty International (AI) undgår 'The Human Rights Industrys' uppmärksamhet. De Zayas påpekar att HRW kan "förstås som en arm av USA:s påtryckningar mot oberoende stater" och att det ofta "misskrediterar regeringar som söker socialistiska alternativ." När det gäller Nicaragua tycks HRW "följa utrikesdepartementets linje", särskilt i sitt stöd för sanktioner och har till och med tagit åt sig äran för de nya sanktioner som Trump införde i mitt under Covid-19-pandemin.

De Zayas är kritisk till AI:s beroende av finansieringskällor i linje med USA:s utrikespolitik, dess sannolika penetration av USA:s säkerhetstjänster och dess beroende av dålig information från lokala icke-statliga organisationer. Faktum är att AI ägnade särskild uppmärksamhet åt Nicaragua under och omedelbart efter kuppforsöket 2018, och utfärdade två stora rapporter som till övervägande del baserades på oppositionskällor så kallade "oberoende" medier som var kraftigt finansierade av amerikanska organ.

En grupp aktivister som arbetade med Alliance for Global Justice var så oroade över den uppenbara partiskheten i AI:s arbete att den förberedde ett detaljerat svar på den andra rapporten, som AI nedsättande gav rubriken Instilling Terror (?Ingjuta terror?). AFGJ:s 'Dismissing the Truth' visade i detalj partiskhet, utelämnanden och felen i AI:s rapport. Till exempel avslöjade den historien om en polis som enligt AI dödades av sina kolleger. Denna osannolika förklaring hade erbjudits av en oppositionsanhängare, via en lokal icke-statlig organisation. I verkligheten fanns det övertygande bevis, bland annat från hans partner (också en polis), att han dödades av en oppositionell prickskytt.

Flera försök gjordes att komma i kontakt med AI om dess rapport, inklusive ett formellt klagomål via deras publicerade förfaranden och erbjudandet att diskutera det på deras huvudkontor i London. Det kom aldrig något mer än ett intetsägande svar.

Alfred de Zayas säger om mainstreammedia att när aggressiva åtgärder vidtas mot länder som Nicaragua, demoniseras ledarna i sådana länder som inte lyder USA. Nicaragua kunde knappast vara ett tydligare exempel, med dess valda ledare Daniel Ortega som regelbundet hänvisas till som en "diktator" som driver en "auktoritär regim" och som begår "brott mot mänskligheten" eller till och med "folkmord".

Nicaragua har drabbats av en rad berättelser, relaterade till dess påstådda "misslyckande" att ta itu med Covid-19 till anklagelsen om att nicaraguanska migranter flyr från "förtryck". En historia som härrörde från en lokal "mänskliga rättighets"-grupp försökte sabotera USA:s köttimport från Nicaragua som "konfliktbiff" eftersom boskapsrancher påstods tränga ut ursprungsbefolkningen. Berättelsen, som visades av Reveal och PBS NewsHour och sedan plockades upp av andra nyhetskanaler som BBC, visades ha uppenbara luckor och falskheter av FAIR (Fairness and Accuracy in Reporting). De icke-statliga organisationerna som framförde berättelsen om "konfliktbiff", inklusive de inblandade journalisterna, visades av Rick Sterling, som skrev i CovertAction Magazine för att ha kopplingar till organ som USAID och Soros Open Society Foundation.

Efter att ha tolererat dussintals icke-statliga organisationer som fick amerikanska pengar för att främja "mänskliga rättigheter" och "demokrati" under perioden före 2018, bara för att se dem spela nyckelroller i kuppforsöket, var det oundvikligt att regeringen skulle slå ner på deras aktiviteter. Det gjordes genom att anta lagstiftning jämförbar med Foreign Agents Registration Act (FARA), som USA har haft på plats sedan 1930-talet och sedan dess har stärkts vid olika tillfällen. De Zayas påpekar ironin: "När Nicaragua antog lagstiftning jämförbar med FARA, när de började tillämpa lagen och några US-allierade och finansieringsmottagare straffades, sände amerikanska medier ut tjut av upprördhet."

Nicaragua var i den ovanliga situationen, för ett litet land med bara sju miljoner människor, att ha tusentals icke-statliga organisationer, många bildade på 1980-talet. Förutom att påverka de några dussin icke-statliga organisationer som aktivt engagerade sig i USA:s regimförändringsaktiviteter, var resultatet av att tillämpa den nya lagen på alla icke-statliga organisationer att många stängde, i vissa fall för att de redan var nedlagda, och i andra för att de inte kunde uppfylla nya, stränga krav, eller vägrat att göra det. Media stämplade detta som ett "tillslag" som var "att ödelägga det civila samhället"; Washington Post sa att landet är "en blottlagd diktatur".

Som jag påpekade för FAIR ställde ingen av mediareporterna grundläggande frågor, såsom vad dessa ideella organisationer har gjort som ledde till att regeringen vidtog denna åtgärd, om andra länder följer liknande praxis eller vilka internationella krav på reglering av icke-vinst. -vinster som Nicaragua måste följa.

Nicaraguas verklighet är att det är föremål för fortsatt amerikansk aggression. De lokala icke-statliga organisationerna för "mänskliga rättigheter", som med rätta stängdes efter sin roll i kuppöversöket, är som det hydrhövdade monstret, som växer upp på nytt i Costa Rica och som fortfarande främjas inte bara av Washington direkt utan också av dess allierade i den internationella "mänskliga rättighets" industrin. Om det finns mindre utrymme för olikänkande i Nicaragua än det fanns före 2018, är detta uppenbarligen vad Washington vill. Att fördöma övergrepp mot "mänskliga rättigheter", införa ensidiga tvångsåtgärder mot ett land med en av de lägsta inkomsterna per capita på kontinenten, vägra att erkänna ett folkligt understött val och uttrycka oro över Nicaraguas band till Ryssland och Kina, allt bidrar till att upprätthålla myten att, som både Trump och Biden hävdar, landet är ett "extraordinärt hot" mot USA:s säkerhet.

Washingtons planer för regimändring misslyckades 2018, men de har inte gett upp.

"Human Rights Industry" och Nicaragua

John Perry, Covert Action 240206 (ZT)

[The ?Human Rights Industry? and Nicaragua - CovertAction Magazine](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72